

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

TRETJI ODDELEK

ZADEVA ANTOLIČ proti SLOVENIJI

(pritožba št. 71476/01)

SODBA

STRASBOURG

1. junij 2006

DOKONČNA

1. 9. 2006

Ta sodba bo postala dokončna v okoliščinah, navedenih v drugem odstavku 44. člena konvencije. Mogoči so uredniški popravki.

V zadevi Antolič proti Sloveniji,

Evropsko sodišče za človekove pravice (tretji oddelek) kot senat v sestavi:

J. HEDIGAN, *predsednik*,
B. M. ZUPANČIČ,
L. CAFLISCH,
V. ZAGREBELSKY,
E. MYJER,
DAVID THÓR BJÖRGVINSSON,
I. ZIEMELE, *sodniki*,

in V. BERGER, *sodni tajnik*,

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 11. maja 2006,
izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 71476/01) proti Republiki Sloveniji, ki jo je po 34. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 23. marca 2001 vložil slovenski državljani Dragutin Antolič (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Slovensko vlado (v nadaljevanju: vlada) je zastopal L. Bembič, generalni državni pravobranilec.

3. Pritožnik je med drugim trdil, da so postopki pred domačimi sodišči, v katerih je bil stranka v postopku, trajali predolgo (prvi odstavek 6. člena konvencije).

4. 22. maja 2003 je Sodišče pritožbo razglasilo za delno nedopustno in sklenilo, da vlado obvesti o pritožbi glede trajanja postopkov. V skladu s tretjim odstavkom 29. člena konvencije je sklenilo, da bo hkrati odločalo o sprejemljivosti in utemeljenosti pritožbe.

DEJSTVA

5. Pritožnik je bil rojen leta 1942 in živi v Naklem.

6. 12. avgusta 1993 je pritožnikov delodajalec MC pritožnika odpustil zaradi ekonomskih razlogov.

17. septembra 1993 je komisija za pritožbe MC zavrnila pritožnikovo pritožbo zoper odpoved.

7. 15. oktobra 1993 je pritožnik začel postopek zoper MC pred Sodiščem združenega dela v Ljubljani in zahteval razveljavitev prvo- in drugostopenjskega sklepa MC o njegovi odpovedi.

28. junija 1994 je konvencija začela veljati za Slovenijo.

Po podatkih, ki jih je predložila vlada, je bilo med 23. septembrom 1994 in 29. novembrom 1995 opravljenih pet obravnav. Narok, razpisan za 15. marec 1995, je bil preložen zaradi odsotnosti strank in sodišče je nato sklenilo, da prekine postopek. Na zahtevo pritožnika, se je postopek nadaljeval po 17. juliju 1995.

Na zadnji obravnavi je (preimenovano) Delovno in socialno sodišče v Ljubljani sklenilo izdati pisno sodbo. Sodba, s katero je bil pritožnikov zahtevek zavrnjen, je bila pritožniku vročena 22. decembra 1995.

8. 28. decembra 1995 se je pritožnik pritožil na Višje delovno in socialno sodišče.

26. junija 1996 in 11. marca 1997 je pritožnik pozval sodišče, naj odloči o njegovi pritožbi.

25. septembra 1997 je sodišče zavrnilo pritožnikovo pritožbo.

Sodba je bila pritožniku vročena 14. oktobra 1997.

9. 14. novembra 1997 je pritožnik vložil predlog za revizijo pri vrhovnem sodišču.

24. februarja 1998 je sodišče zavrnilo pritožnikov predlog za revizijo.

Sodba je bila pritožniku vročena 16. marca 1998.

10. 13. maja 1998 je pritožnik vložil ustavno pritožbo.

3. junija 1998 je ustavno sodišče pritožnika pozvalo, da dopolni svojo pritožbo, kar je storil 16. junija in 23. decembra 1998.

11. septembra 2000 je ustavno sodišče zavrnilo pritožnikovo pritožbo. Sklep je bil pritožniku vročen 29. septembra 2000.

PRAVO

ZATRJEVANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA KONVENCIJE

11. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopkov. Skliceval se je na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih... v razumnem roku odloča... sodišče."

A. Sprejemljivost

12. Vlada je trdila, da notranja pravna sredstva niso bila izčrpana.

13. Pritožnik je to trditev izpodbijal in zatrjeval, da razpoložljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

14. Sodišče ugotavlja, da je obravnavana pritožba podobna zadevam *Belinger in Lukenda* (*Belinger proti Sloveniji* (sklep), št. 42320/98, 2. oktober 2001 in *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005). V teh zadevah je Sodišče zavrnilo ugovor vlade glede neizčrpanja notranjih ravni sredstev, ker je ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, neučinkovita. Sodišče se sklicuje na svoje ugotovitve v sodbi v zadevi *Lukenda*, da je kršenje pravice do sojenja v razumnem roku sistemska težava, nastala zaradi neustrezne zakonodaje in neučinkovitosti delovanja sodnega sistema.

15. Glede obravnavane zadeve Sodišče ugotavlja, da Vlada ni predložila nobenih prepričljivih argumentov, zaradi katerih bi moralo to zadevo obravnavati drugače, kot izhaja iz ustaljene sodne prakse.

16. Sodišče prav tako ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena po tretjem odstavku 35. člena konvencije. Ni nesprejemljiva niti iz katerih koli drugih razlogov. Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

B. Utemeljenost

17. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 28. junija 1994, ko je konvencija začela veljati za Slovenijo, in končalo 29. septembra 2000, ko je bil pritožniku vročen sklep Ustavnega sodišča. Torej je na štirih sodnih stopnjah trajalo šest let in tri mesece.

18. Sodišče znova poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine zadeve in s sklicevanjem na ta merila: zapletenost zadeve, ravnanje pritožnika in ustreznih organov ter pomen sporne zadeve za pritožnika (glej med številnimi drugimi zadevami *Frydlender proti Franciji* [VS], št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

19. Sodišče priznava pomembnost sporne zadeve, tj. pritožnikove odpovedi delovnega razmerja, in poudarja, da je pri delovnih sporih potrebna posebna skrbnost (glej *Ruotolo proti Italiji*, sodba z dne 27. februarja 1992, serija A, št. 230-D, str. 39, 17. odstavek).

20. Glede ravnanja pritožnika Sodišče ugotavlja, da se štirimesečni zastoj zaradi prekinitve postopka na prvi stopnji lahko pripiše pritožniku. Glede postopka pred ustavnim sodiščem Sodišče ugotavlja, da je pritožnikova dopolnitev ustavne pritožbe lahko prispevala k trajanju tega postopka.

21. Glede ravnanja sodnih organov Sodišče ugotavlja, da je bilo nekaj zastojev pri postopkih pred Višjim delovnim in socialnim sodiščem in ustavnim sodiščem, ki sta trajala prvi približno eno leto in devet mesecev ter drugi dve leti in pet mesecev.

Kljub nekaterim zastojem v postopkih Sodišče ne more zanemariti dejstva, da so sodišča na štirih sodnih stopnjah zadevo obravnavana že v šestih letih in treh mesecih, pri čemer se štirimesečni zastoj lahko pripiše

pritožniku (glej 20. odstavek). Sodišče ugotavlja, da so bile obravnave v prvostopenjskem postopku opravljene v rednih presledkih in je bila sodba izdana v enem letu in šestih mesecih po začetku veljavnosti konvencije, vključno z obdobjem prekinitve postopka. Vrhovno sodišče je o pritožnikovem predlogu za revizijo odločilo že v štirih mesecih. Ob upoštevanju postopkov kot celote Sodišče torej meni, da so organi pri obravnavanju pritožnikove zadeve ravnali z dolžno skrbnostjo.

22. Sodišče glede na navedeno in ob upoštevanju skupnega trajanja postopkov meni, da postopki v zvezi z obravnavano zadevo niso trajali predolgo in je bila zahteva za "razumni rok" izpolnjena.

23. Torej prvi odstavek 6. člena ni bil kršen.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. soglasno *razglaša*, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja*, da prvi odstavek 6. člena konvencije ni bil kršen.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 1. junija 2006 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Vincent BERGER
sodni tajnik

John HEDIGAN
predsednik